

תקונָא אַרְבָּעִין וְחֶמְשָׁא

בְּרִאָשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, אַל הִיּוּם, יִמְאָד אֲוֹרִיִּתָּא,
וּעַלְיהָ אָתָּמָר (בראשית א' ב') וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

יִשְׁרָצְוּ הַמִּים שְׁرֵץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹפָה יַעֲופָה עַל הָאָרֶץ,
הַכָּא פְּקוּדָא לְמַלְעֵי בָּאֲוֹרִיִּתָּא, דָאָתָּמָר בָּה (ישעהנה א')
הוּי כָּל צְמָא לְכָיו לְמִים, וְאַלְיָן דַעֲסָקִין בָּאֲוֹרִיִּתָּא יַרְתִּין

בְּנֶפֶשׁ חַיָּה מַשְׁכִּיבָתָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב יִשְׁרָצְוּ הַמִּים
שְׁרֵץ נֶפֶשׁ חַיָּה, וְעוֹפָה יַעֲופָה דָא רֹוח דָאָתָּמָר בָּיה (קהלת
ב') כִּי עֹוף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפִים יַגִּיד

דָּבָר, וְהָאֵי אֵיהָ יְהוָה עַמְוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא.
לְקַבְּלִיה מַטְרוֹן דְשָׁמִיה כְּשֵׁם רַבִּיה, י' רִישָׁא

דַעֲופָא, ו' גַוְפָא דִילִיה, ה"ה תְרִי גַדְפּוֵי דְבָהוֹן פֶרֶח
לְעִילָא וְנַחַת לְתַתָּא, וְאַלְיוֹן תְרִין גַדְפּוֵין אַיְנוֹן תְרִין
הַבְלִים ה"ה, דְבָהוֹן אַתְמָר (יחזקאל א יד) וְהַחִוּת רְצֹא
וְשׁוֹב, דְאַיְנוֹן י"ז, הַבָּל סְלִיק בַּי הַבָּל נַחַת בּוֹ, פֶהָבָל
דַגְפּוֹק מִפְיָמָא דְכַבְשָׂו, וְהַכִּי יְמָא סְלִיק וְנַחַת, וְגַלְגָלוֹי
רְצִים וְשָׁבִים. (דף גג ע"א) וּבַעֲאן לְאַחֲרוֹא עַלְמָא לְתַהוּ וּבְהָוּ,
וּבְזַמְנָא דְמַסְתָּכְלִין בְשִׁבְינָתָא דְאִיהִי תְחוּם יְמָא חַזְרִין
לְאַתְרִיהִו, תָא חַזִי י' אִיהִי אָמִירָה וְדָבָר וְקָרִיאָה, ו'
קוֹל, ה"ה הַבָּל נַחַת בְדָבָר, הַבָּל סְלִיק בְקֹול, קוֹל
סְלִיק, דָבָר נַחַת, וְכֵד אִיהּוּ סְלִיק וְנַחַת מְלָאכִי
אֱלֹהִים סְלִקִין וְנַחַתִין בֵיה, דְאַיְנוֹן מְשֻׁרְיוֹן וְחִילִין
דִילִיה, וְדָא אִיהּוּ רְזֹא מֵעַלְהָ שָׁמִים וְיִרְדֵ (משלי ל ד),
וּפְאָה אִיהּוּ מִאֵן דְסְלִיק צְלוֹתִין בֵיה, דְהָא צְלוֹתָא אִיהִי
סָלֵם, דְבָה מְלָאכִי אֱלֹהִים סְלִקִין וְנַחַתִין לָה.

אִית לְמִאֵן דְסְלִקִין לָה לְעִילָא, וְאִית לְמִאֵן דְנַחַתִין לָה
לְתַתָּא, כֵד סְלִקִין לָה לְעִילָא סְלִקִין לָה בּוֹכְוֹן,
וְכֵד נַחַת נַחַת בּוֹכְוֹן, הָא יְצִדִיק גַמְор סְלִיקַת מִפְיה
בּוֹכְוֹן וְנַחַתִת בֵיה בּוֹכְוֹן, לְבִינּוֹנִי דּוֹכְוֹן דִילִיה
שְׁקִילִין לְחוֹבִין, אִיהִי תָלִיא בְאַוִירָא, אִם חֹבִין מַתְרַבִּין
עַל זּוֹכּוֹן (בְחֽוֹטַת הַשְׁעָרָה), אִיהִי סְלִקָא לִיה בְחוֹבִין וְנַחַתִא
לִיה בּוֹכְוֹן, וְגַטְיל בָה אַגְרִיה בָהָא עַלְמָא, לְרַשְׁע גַמְור

דְּלִילָת לֵיה זָכוֹ בְּעוֹלָמָא לֹא לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא, סְלִקָא
מִגִּיה בְּחוּבִין וְנִחְיָת עַלְיה בְּחוּבִין.

הָא הָכָא בַּי עֻזָה הַשְׁמִים יוֹלִיך אֶת הַקּוֹל (קהלת י ב),
דְּאַתְמָר בְּיַה וְעֻזָה יְעֻזָף, כְּגַזְן מְזֻעָף בְּיַעַף (דְּנִיאָל ט
בָא), עַל פְּנֵי רְקִיעָה הַשְׁמִים דָא נְשָׁמָה, דָאֵלֵין דְּזַפְּאָן
בְּאוֹרְיִיתָא אַתְמָר בְּהַוּן יְשַׁרְצָוּ הַמִּים שְׁרֵץ גְּפַשׁ חִיה
וְגָומָר, דְּיִרְתִּין בְּשָׁמְתִין מְאוֹרְיִיתָא, לְאַחֲרָנוֹן כֶּל חָד
לְזִבּוֹן כְּפּוֹם עַזְבָּדוֹי, הָדָא הַוָּא דְכַתִּיב בְּיוֹמָא שְׁתִיתָא
(בראשית א כד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּזְאֵת הָאָרֶץ גְּפַשׁ חִיה לְמִינָה
בְּהַמָּה וּרְמַשׁ וְגָומָר, בְּהַמָּה אַלְוּ עַמְּיִה הָאָרֶץ דְעַזְבָּדְהַוּן
כְּבָעֵירָן, עַלְיִיהוּ אַתְמָר תִּזְאֵת הָאָרֶץ גְּפַשׁ חִיה לְמִינָה
בְּהַמָּה וּרְמַשׁ.

תקונָא שִׁית וְאֶרֶבּעֵין

בְּרִאשָׁת בָּרָא שִׁית, וְאַינְנוּ שִׁית גְּדִפְין דְּחִיה, דְּאַתְמָר
בָּה (שם ב) וְעֻזָה יְעֻזָף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעָה
הַשְׁמִים, אַינְנוּ שִׁית סְפִירָן דְכַלִּיל הַאֵי עֻזָה דָאֵיהוּ
עַמְוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא, אִית מְאָן דִּירִית רְוַחָא דְקוֹדְשָׁא
בָּאָרֶח אֲצִילּוֹת מְהָאֵי עֻזָה, וְאִית מְאָן דִּירִית רְוַחָא
מְהָהוּא עֻזָה דָאֵיהוּ בָּעָרָה, שְׁמִיה כְּשָׁם רְבִיה, וְאִית מְאָן
דִּירִית רְוַחָא מְלַתְתָּא דָאָרָעָא, כְּמָה דָאֵמֶר קְהַלָּת (קהלת ג

בא) מי יודע רוח בני האָדָם הַעֲלָה הִיא לְמַעַלָּה, ורוח
הַבָּהֶמה הַיְּרַדָּת הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ.

תקונא שבע וארבעין

בראשית ברא שית, וְדֹא יוֹמָא שְׁתִיְתָּה, דָאָתָמָר בֵּיה
(בראשית א לא) וַיְהִי עָרָב וַיְהִי בְּקָר יוֹם הַשְׁשִׁי,
הַכָּא תָלָת אֹמֶגֶן תְּנִינִין, אֹמֶן חַד אֲפִיק בְּהֹרִין בַּיּוֹמָא
רַבִּיעָה, הַהּוּ תְלִין בַּיּוֹמָא קְדֻמָּה דָאָתָמָר בֵּיה אָוֹר,
אוֹמֶגֶן תְּנִינִן אֲפִיק רִיחַשָּׁא מִמְּיאָ, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב
(שם ב) יִשְׁרָצְנוּ הַמִּים, וְדֹא הוּה תְלִיא בַּיּוֹמָא תְּנִינִן,
דָאָתָמָר בֵּיה מִים, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם ו) יִהְיֶה רַקִיעַ בְּתוֹךְ
הַמִּים, הַכָּא מִיא וְהַכָּא מִיא, אֹמֶגֶן תְלִיתָה (אֲפִיק
עַשְׂבִין וַיְרַעַין) לְקַבֵּל יוֹמָא תְלִיתָה, דָאָתָמָר בֵּיה (שם יא)
תְדַשָּׁא הָאָרֶץ דְשָׁא עַשְׁבָּ מַזְרִיעַ זָרָע לְמִגְהָו, וְאָתָמָר
בַּיּוֹמָא שְׁתִיְתָה (שם כח) פְרוּ וַרְבוּ וַמְלָאוּ אֶת הָאָרֶץ, מַאי
וַמְלָאוּ אֶת הָאָרֶץ אֶלָא הִיא דְהוֹתִיב יִבְשָׁה בַּיּוֹמָא
תְלִיתָה, אָתָמָר הַכָּא וַמְלָאוּ אֶת הָאָרֶץ, הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב (ישעיהו ג) מַלְאָכָל הָאָרֶץ (דף ע"ב) כְבָודָו, וְדֹא בְּרוּךְ
שֵׁם כְבָוד מַלְכוֹתוֹ לְעוֹלָם וְעַד, קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יה"ה צְבָאוֹת (ישעיהו ו), לְקַבֵּל יִקּוֹן הַמִּים מִתְחַת
הַשָּׁמַיִם אֶל מִקּוֹם אֶחָד (בראשית א ט) וַתַּרְאָה הַיּוֹבֶשָׁה, לְקַבֵּל

מלא כל הארץ כבודו. ביום שתיתתאה אתקנו שתת
ברגין דברסייא, וביה אתרבי אדם בצלמו, דאייהו מוקן
לשבת על הכסא, הדא הוא דכתיב (שם נז) ויברא
אלהיימ אט האדם בצלמו, והכא תרין פקודין, חד
בעשה אדם בצלמנו כדמותנו (שם נז), ותניינא ויברא
אלהיימ אט האדם בצלמו.

בעשה אדם, דא פקודא למגוז ית גיורא, למחיוי
בצלמנו בגזירו דערלה, כדמותנו בפריעת,
ואם גטיר אותן ברית בתרויהו איהו בצלמנו כדמותנו
ואם לאו לאו, ואי מקיים זכור ושמור בשבת איהו
בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ולא אית ליה חולקה
בזורעא דישראל, ואם מיחד לקודשא בריך הוא תרין
זמנין בכל יומא בקריאת שמע ביממה ובלייליא איהו
בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ואם הוא מנה תפlein
דייד ותפלין דרישא בכל יומא לאינון לקבל זכור
ושמור איהו בצלmeno כדמותנו ואם לאו לאו, ואי איהו
מקיים יבום וחיליצה איהו בצלmeno כדמותנו ואי לאו
לאו, וכלא ברחימיו ורחיליוDKודשא בריך הויא.
ועוד בעשה אדם בצלmeno כדמותנו, למאן אמר דא
(לעילא), לאינון מלאכיה דמברכין ומקדשין

לקיידשא בריך הוא לעילא בכל יומא בברוך וקדוש קדוש קדוש, הָא הוֹדְכִתְיַב (ישעיהו) וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש, ומגלוּ דמברכין ליה, אלא כד שאליין איה מקום כבודו להעריצו, אמרין ברוך כבוד יהוה מקומו (יחזקאל ג'יב), ואגן לקבליהון מקדשין ליה בקדוש קדוש, ומברכין ליה ברוך כבוד יהוה מקומו.

ואיבון אמרין על ישראל בעשה אדם בצלמנו כדמותנו (בראשית א'כו) בצלמנו דמקדשין לקב"ה כמה דאוקימנא, וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, כדמותנו לעומתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה מקומו, ועוד לעילא בעשה אדם, הכא אתכלילו כל ספרון, דאיובן יוד ה"א וא"ו ה"א דאיובן עשר, וסלקין לחושבן אדם, ואמרו בגין ישראל לחתטא בעשה אדם בצלמנו כדמותנו, וירדו בדגת הימים (שם) אלין תלמידי חכמים דמתרבין בימה דאוריתא, דירתין מתמן נפש חייה, ובעוות השמים אלין מאריז זוכוון, דבזכותהון (דזכותהון) פרחין לעילא וירתין מתמן רוחא, דאייה עוף יעופף בגדיין דפקידיין דעשה, ובבהמה אלין עמי הארץ דאתمر בהון (במדבר יד ט) אל תיראו את עם הארץ כי לחמננו הם.

וְעוֹד נָעֲשָׂה אָדָם, שֶׁכִּינְתָּא תַּתְאֵה גַּטְילָת עַצָּה
 מִקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, דָּאַתְמָר בְּיָה (ישעה מד יג)
 כַּתְפָּאָרָת אָדָם לְשִׁבְתָּא בֵּית, דָּעַמְינָדָא דָּאַמְצָעִיתָא
 וְשֶׁכִּינְתָּא עַלְיָהוּ אַתְמָר (בראשית ה ב) זָכָר וּנְקָבָה בְּרָאָם,
 וְאַתְקָרִיאוּ אָדָם, וְכָגוֹנָא דִּילִיה אָמָר לְתַתְאָבָאָדָם
 וְחוֹהָה, זָכָר וּנְקָבָה בְּרָאָם וַיַּקְרָא אָתָ שְׁמָם אָדָם, וְכָמָה
 דִּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא וְשֶׁכִּינְתָּה אַתְקָרִיא אֶחָד, הַכִּי קָרָא
 לוֹן אֶחָד לְאָדָם וְלְאַתְתִּיה, הַדָּא הָוּא דְכַתִּיב (ישעה נא ב) כִּי
 אֶחָד קָרָאתִיו, דַּתְפָּאָרָת אֲיָהוּ א"ח כָּלִיל תִּשְׁעָ סְפִירָן,
 מְלָכּוֹת ד' עֲשִׂירִת לִיה, כָּלִילָא מְעַשָּׂר דָּאִינּוֹן יוֹ"ד ה"א
 וְאוֹ ה"א, וְאֲיָהִי ד' כָּלִילָא מִאַרְבָּע אַתְוֹן דָּאִינּוֹן
 יְהוּ"ה, קֹצְא דָאָתָד' מָוֶרֶה עַל עָשָׂר, וְד' עַל אַרְבָּעָה,
 דְּהַכִּי רְשׁוֹת הַיְחִיד רְחַבּוֹ אַרְבָּעָה וְגַבְהָוּ עַשְׁרָה וְהָא
 אַוְיקְמוֹת.

וַיַּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְם אֱלֹהִים בְּרָא
 אֹתוֹ (בראשית ה ב), הַכָּא פִּקְדָּא דְתַפְלִין, תָּא חֹזֵי
 כָּל מָאֵן דָאָפָח תַּפְלִין עַל רִישָׁה וּעַל דָרוּעָה, קָלָא
 סְלִיק בְּכָל יוֹמָא לְכָל חִיוּון מְרַכְבּוֹת, וְאֹופְנִים וּשְׁרָפִים
 וּמְלָאכִים דְמִמְנָן עַל צְלוֹתִין, הַבּוּ יִקְרָר לְדִיּוֹקָנָא דְמַלְפָא
 דָאֱהִים מָאֵן דָאָפָח תַּפְלִין, הַעֲלִיה אַתְמָר (שם) וַיַּבְרָא
 אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְם אֱלֹהִים בְּרָא אֹתוֹ.

(דף פד ע"א) בצלמו בתפלין דרישא, בגונא דתפלין דמאירי עלמא, לאיגון שכינתא עלאה תפליין על רישא (ראייה) דעמנידא דאמצעיתא, דאייה כללא דתלת ספירן קדמאין, ועמדוּא דאמצעיתא פלייל שית ספירן, ואימא עלאה תפליין על רישיה, איהו תפליין דאבה קודשא בריך הוא בכל יומא, בצלם אלהי"ם תפליין דיד, דא שכינתה תפאה דאייה קשרא ליה, ועה אמר (בראשית מד ל) ונפשו קשורה בנפשו, תרויהו ביהودא חדא בקשורה חדא, רצועה כריכא באכבעא שמאלא דא קדושין דילה, דאייה טבעת כריכא באכבעא דילה, ובה איה קשרא עמייה ואיהו עמה, הא קדושה.

ברכה כללא דשבע ספירן, לאיגון שבע ברכאנ דחתן, דאייגון ז' يوم השבעי צדיק, עלייה אמר (משל), וברכות לראש צדיק, דירית מאימה עלאה, ואת י' על רישיה איהו חכמה י', בה אתעבד ז', שבע ברכאנ דירית חתן וכלה, וכליין בצדיק يوم השבעי, דביה מתיחדין חתן וכלה, דאייה יאהדונה", והא אורקמווה כי כל בשמים ובארץ (ד"ה א בת יא) ותרגם דאחד בשמי' וארעא, ואיהו אות ברית, דלית יהודא לחתן וכלה בר מגיה.

ויבלו השמים והארץ וכל צבאים (בראשית ב א), ויבלו

בצדיק אתכלילן כל אברין וכל ספירן, כל אברין דאיןון פקודין דעשה, דביה אשר קדשו במצותו וצונו למעבד כל פקודין, דאייהו כל כליל פלא ואיהו כלא ומגיה תלוי פלא, עמודא דאייהו סביל שמיא וארעה עלייה, וביה אתעבידו כלל ופרט וכלל, ובгин דא ויכלו כליל שמיא וארעה, שמים אש ומים ודא שמאלא וימינא, שמים עמודא דאמצעיתא כליל תרויהו, הארץ שכינתה תתאה, וכל צבאם נצח והוד דאיןון צבא השמים, בגין דאייהו כליל שבע ספירן דשבח דוד בהונ לקודשא בריך הוא הדא הוא, דכתיב (ד"ה א כת יא) לך יהוה הגדולה והגבורה וגומר, בגין דאתקראי יום השביעי כלל שבע, וסלקין לשבעין דחשבון תיבין דקדוש וויכלgo.

ויכל אלהים ביום השביעי (בראשית ב ב), דא אימא עלאה דאייה אלהים בתר הכליל ביה שבע ספירן, אתקראיו על שמיה כלחו שבתות שבע שבתות, לבתר הכליל ביה תלת ספירן עלאין הכליל באימה עלאה, וקרוא לו שבעי שבעי שבעי על שמיה, הדא הוא דכתיב (שם) ויכל אלהים ביום השביעי הא חד הכליל ביה, וישבות ביום השביעי דא תנינא, ויברך אלהים את יום השביעי הא תלת לאתכללא בעשר

ספירן, דלית ספירה שלא אתכללה בעשר, כל חדא במשלה דיליה, אבל ממשלה מצדק يوم השבעה ביה אתקריאו כל ספירן שבעיות, שבעין תיבין אינון בקדוש ויכלו, זכור ושמור הא שבעין ותרין כחשבן ויכלו

ושבת צרייך לתקונא ביה פתורה באربع רגליין, בגונא דפטורה דלעילא דאתמר ביה (יהזkal מא כב) זה השלחן אשר לפני יהו"ה, ועלה אתמר (תהלים כג ח) תערוך לפני שלחן, פתורהDKודשא בריך הוא דא שכינה, איה מسطרא מצפון דאייהו גבורה, ובגין דא תקינו מארץ מתניתין שלחן בצפון, ונגר דליק לימינא בגונא דלעילא, דאתמר ביה מנורה בדורות, מטה באמצעתא מסטרא דעמדו דאמצעיתא.

תא חזי שכינה אתקריאת פתורה מסטרא דשלא, ומברתא מסטרא דימינא, ומטה ממוץ מסטרא דעמדו דאמצעיתא, ובגין דא זוגא דיליה באמצעתא בין צפון לדרום, והא אוקמה רבנן כל הנוטן מתחו בין צפון לדרום הוין ליה בנים זקרים וכו', פתורה איה סמיכא על ארבעה סמכין, דאייה בגונא דגופא דסמיכין ליה הרועין ושוקין לאינון

ארבע, וצריך שתית נחמיין מהאי סטרא ושית נחמיין מהאי סטרא.

(דף ע"ב)

ורוזא דמלה זה השלחן אשר לפניו יהו"ה (יחזקאל מא כב), זה בחשבנו ו/or, דאיןון שתית פרקין דתרין דרוציאן ושית פרקין דתרין שוקין, דהא שכינתא אתעבידת גופא למילכאה בכל תקונא דיליה, ובאלין תרין עשר פרקין דנוקבא, ותרין עשר פרקין דכורה, מלאכיה אמרי וקרו זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש וגומר, זה עם קודשא בריך הוא אח"ד, זה עם שכינתא אח"ד, וכלא יהו"ה אח"ד, מיחד תרוייהו, ולקבל זה אל זה אמר דוד עשרים וארבע רגנות, ואינון לקבל עשרין וארבע ספרי אוריתא.

זה איה לקלל ארבע אגפין לכל חיה לثلاث חיון, זה תנינה לקלל ארבע גדים לכל חיוא לثلاث חיון, ודא איה רוזא דמלה וארבע פנים לאחת וארבע פנים לאחת להם (יחזקאל א), לכלו פרחין בפתחורא קדם יהו"ה בכמה רגנות, וצריך לחררא להאי פטורא אוריתא דאיה קודשא בריך הוא, ובגין דא אויקמויה מאירי מתניתין, שניים שאוכליין על שלחן אחד וכו', ואם הוא חד אורח וחד בעל הבית, בעל הבית בוצע

וְאוֹרֶח מִבְרָךְ, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ דָּא עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא
לְעַילָּא, וְאוֹרֶח מִבְרָךְ דָּא צְדִיק דְּאַתְמָר בֵּיתָה (משלוי ד'יח)
וְאוֹרֶח צְדִיקִים כָּאָרֶגֶת וְגָמָר, וְצְדִיק אֵינוֹ בְּשְׁבָת
כָּאָרֶח דְּאַתִּי וְאַזְיל בְּכָל שְׁבָת וְשְׁבָת.

שְׁבָת שְׁכִינַתָּא, בַּעַל הַבַּיִת דִּילָה עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא,
וְאֵינוֹ בּוֹצֵעַ וְפָרִים פְּרוֹסָא דְּנַחֲמָא דְּאֵיהִ טְפָה,
וַיְהִיב לְאוֹרֶח דְּאֵיהִ צְדִיק וְעַנִּי, וְאוֹרֶח מִבְרָךְ לְבַעַל
הַבַּיִת בְּכָל מְפָל כָּל דָּאִינּוֹן תְּלַת אַבָּהָן, בְּבָרְכוֹן
דְּאַתְבָּרְכוֹן אִינּוֹן, בְּבָרְכוֹן עַל יְדֵי צְדִיק גַּחֲתִין
לְעַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא, הַדָּא הַפָּא דְּכַתְּיב (משלוי י) וּבְרָכוֹת
לְרָאש צְדִיק, מִאֵן רָאש צְדִיק דָּא עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא,
תְּשֻׁעָה בְּרָכוֹן אִינּוֹן מַעַילָא לְתַתָּא מַפְתָּר עַד צְדִיק,
וְתְּשֻׁעָה אִינּוֹן מַתְתָּא לְעַילָא מַצְדִּיק עַד בְּתַר עַלְאהָ,
וּבְלָהו סְלָקִין ח"י, וּבְלָה בְּלִילָא מַבְיִיחָו.

תְּפִלָּה לְמִשְׁה תְּפִלָּה לְדָוד, בֵּית הַפְּגָשָׁת אֵיהִו כְּפֹסִיא
דְּבָלָהו בְּרָכוֹן, תְּפִלָּה אֵיהִי בְּגִין דְּאֵיהִו סּוּס
לְקוּידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וְאֵיהִי אַתְעַבִּידָת טְפִלָּה לְרוֹכֶב,
הַכִּי אַוקְמוֹהו מַאֲרִי מַתְבִּיתִין אֵין הַרוֹכֶב טְפִלָּה לְסּוּס אֶלָּא
הַסּוּס טְפִלָּה לְרוֹכֶב, אִית טְפִל בְּטֵי וְאִית טְפִל בְּתֵי, פְּגָזָן
הַיְאָכֵל טְפִל מְבָלִי מְלָח (איוב ו), וְהָאֵי טְפִל הַכִּי אֵיהִי
בְּתֵי.

ואיהי כוס דין, דאייהו יי"ז חושבן סוד מן יסוד,
וצרייך ביה עשרה דברים כמה DAOקמיהו מארי
מתבניתין, ואינון כחشبן י' מן יסוד, ואינון עטור ועטוף
הדחה ושתיפה ח"י ומלא, מקבלו בתרי ידי ונתנו
בימין, ויהיב עינוי ביה, ומסלקו מן הקרוע טפח,
ומשגריה במתנה לאנשי ביתיה, עטור מסתרא דעתרה
דברית מילה, עטופה עיטה אור כשלמה (תהלים קד ב), ואם
הוא עני דלית ביה אלא רבייעית לוג דאייה שעורא
דאת ד', אטמר (שם קב א) תפלה לעני כי יעטוף, הדחה
ושתיפה, הדחה מלגאו ושתיפה מלבר, וריזא דמלה
וטהרו וקדשו (ויקרא טז יט).

אם סבא חדא מבתר טולא דרבנן שמעון בן יוחאי,
ואמר רבינו רבי שפיר קאמרת, אבל האי כוס צרייך
לסלקא ליה בדרゴי, עטור מסתרא דעתרה דאייה בתר
עליזן על רישא צדיק, עטופה בגון עיטה אור כשלמה,
מאי עיטה דא י' דאתעטף באור ואתעביד אויר, והאי
דאתעטף אייהו חכמה, הדחה ושתיפה דאייה וטהרו
וקדשו, טהרה מסטרא דכהנא, דאטמר בכהנא טבל
ועלה אתרכבי למיכל בתרומה, וקדשו מסטרא
דشمאלא, חדא הוא דכתיב וקדשת את הלוים, ח"י
מסטרא צדיק ח"י עלמין כליל ח"י ברכאנן דצלותא,

וּמְלָא מִסְטָרָא דַעֲמֹדָא דָאָמֶצְעִיתָא, וּמְקַבֵּלוּ בְשַׁתִּי
 יְדֵיכֶם וּגְנוּתָנוּ בִּימֵינֶן, דָא הַהוּא דָאָתָמָר בַּיְתָה (דברים לג ב)
 מִימִינֶנוּ אִישׁ דָת לִמּוֹ, כִּי יְמִינָךְ פְּשׂוֹטָה לְקַבֵּל שְׁבִים,
 וְאֵינוֹ יְמִינָךְ יְהוָה (דף ע"א) נְאָדָרִי בְּפַח (שמות טו ו), תְּרִין
 יְדֵיכֶן אִבְנָון ה"ה, חַד שְׁמָאָלָא וְחַד יְמִינָא, וּבְגִין דָא
 צְרִיךְ לְאַתִּיהָבָא בְּחַמֵּשׁ אַצְבָּעָן, מִשּׁוּם כָּס יְשׁוּעָת
 אַשְׁא (מהלכים קיז יג), וּגְנוּתָן עִינְיוֹ בּוֹ, עַלְיָהוּ אָתָמָר (שם כמה
 טו) עִינְיָי כָּל אַלְיָד יִשְׁבָּרוּ, וְאִבְנָון תְּרִי סְמָכִי קְשׁוֹת
 דָאִבְנָון י' י', דָאִבְנָון בָּת עִינְנָא יְמִינָא וּבָת עִינְנָא
 שְׁמָאָלָא, וּבִבְנֵיָהוּ וּזְעִירָא זְעִיר אַגְּפִין, דָאֵינוֹ שׂוֹקִיו^ו
 עַמּוֹדִי שָׁשׁ (שיר ה ט).

וּמְסֻלְקָוּ מִן הַקְּרָקָע טֶפֶח מִסְטָרָא דִי' זְעִירָא חַכְמָת
 שְׁלָמָה, וּמְשָׁגָרוּ בְּמַתָּגָה לְאַגְשִׁי בַּיְתָו דָא
 אִימָא עַלְּאָה, דָאָתָמָר בָּה יִשְׁמַח מְשָׁה בְּמַתָּגָת חַלְקוּ,
 וּבְגִלוֹתָא לִית לֹן אַלְאָ אַרְבָּעָה, ח"י מ"לָא שׁ"טִיפָּה
 ה"דָחָה, וּסְימַגִּיךְ חַמְשָׁה, וְאִינּוֹן מִסְטָרָא דָאַת ה' דָאֵיהִי
 רַבִּיעָת לְחַשְׁבָּנָא, וְאֵיהִי דָלִית עֲנֵיהִ, בְּגִין דָאָסְתָלָק
 מִינָה ו' דָאֵיהִו שִׁית דָרְגִין, הַכּוֹס אֵיהִו בְּרֹזָא
 דָיְהָדוֹנָה"י דָאֵיהִו כ"ז ה"ס, כָּס בְּחַשְׁבָּנָא אֱלֹהִים.

תקונָא תְמִנָּא וְאֶרֶבֶעַ

בְּרִאשֵׁית תָּמִן תְּרֵי תְּמִן שְׁבָתָה, כְּגֹונָא דָא בָּי,
רְאֵשֵׁית בְּרֵא שְׁיָת, וְאַינּוֹن תְּרֵי שְׁבָתוֹת,
עַלְיָהוּ אָתְמָר (שםות לא טז) **וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל** אֶת הַשְּׁבָתָה
לְעַשּׂוֹת אֶת הַשְּׁבָתָה וְגֹמֵר, תְּרִין זְמָנֵין אֲדָכֵיר הַכָּא
שְׁבָתָה, לְקַבֵּל שְׁכִינַתָּא עַלְיהָ וְתַתָּהָה, לְדָרְתָּם מַאי
לְדָרְתָּם, אֲלָא זְכָה אֲיהוּ מִאֵן דַעֲבֵיד לוֹן דִירָה בְּשְׁבָתָה
בְּתְּרֵי בָּתִי לְבָא, וְאַתְפֵגִי מִתָּמֵן יִצְרָר הַרְעָדָא הַלּוֹל
שְׁבָתָה, בְּרִית עֲולָם דָא צְדִיק, דְשְׁרִין תְּרוּיָה עַלְיהָ, חַד
לְאַמְלָאָה לִיהְיָה וְחַד לְאַתְמָלִיא מִגְיָה.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַינּוֹנ תְּרִין כְּלִין גַּצָּח וְהֹוד, בְּנוֹי דִי שְׂרָאֵל
סְבָא עַמוֹּדָא דְאַמְצָעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
שְׁבִיעֵי אַלְיָן תְּלַת אַבָּהָן, עַבְגָּ שְׁבָת וּבְהָר יוֹצָא מַעַד"ז
לְהַשְׁקוֹת אֶת הָגָן (בראשית ב), וְנָהָר, אִית נָהָר וְאִית נָהָר,
אִית נָהָר דְאַתְקָרִי נָהָר פְּלָגִיו, וְאִית נָהָר דְאַתְקָרִי בְּחַל
קְדוּמִים, עַדְן עַלְיהָ עַלְיהָ אָתְמָר (ישעה סד ג) עַזְן לֹא
רְאָתָה אֱלֹהִים זָוְלָתָה, הָאִי נָהָר אֲיהוּ ו', **דְּנַפְיָק מַעַדְן**
עַלְיהָ דָאֲיהוּ א', וְאַעֲבָר בֵּין אָבָא וְאִמָּא, וְאַזְיל חִמְש
מִאוֹת שָׁנָה, וּמְטִי עד צְדִיק שְׁבִיעֵי, וּמִתָּמֵן אַשְׁקֵי
לְגַבְתָּא דָאֵהִי שְׁכִינַתָּא תַּתָּהָה.

זְכָה אֲיהוּ מִאֵן דְגַטִּיר דִירָה לְשְׁבָת דָאֲיהוּ לְבָא, דָלָא

את קיריב תמן עציבו דטחול, וכעס דمرة דאייהו נורא דגיהנם, ועלה אtmp (שםות לה) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעים באלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקלבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מאירי מתניתין אין לוakin בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקלבל מלקיות.

יציאות השבת שתים. אינון עקריה והבנה, שעביד לוז בבת אחת, מאן דענקר חפץ מאטיריה ואנה ליה לבן מאטיריה ומרשותתיה, באלו עקר אילנא דחוי דאייהו אותן ברית, ואנה ליה בראשו נוכראה, מאן שעביד דא גרים דענקר בשמתיה מרשות דיליה, ואנה לה בראשו אחרא דאייהי מרה וטחול, ודא גרים לישראל דענקרו מארעא דישראל, ותגליאו בארעא נוכראה דאייה רשות הרבים, והכי איהו מאן דاعיל אותן ברית קדש דיליה בראשו נוכראה, שבתאי"י איה טחול חמ"ה, אתה באיש מאה, שבתאי"י עליה אtmp (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, ואיהו רעב וצמאן וקינה

והספד (דף ע"ב) וחשוכא וקבלה, ואיה גלותא לישראל. וצריכין ישראל לערב לה שנוי בבלא והא אוקמו, ואיהו דבר דחול דאייה אסור בשבת, וכד לא אשכחן אחר לשريا פמן, איה ברחת, פגונא דשפחה דארהם דאתמר בה (בראשית טו ח) מפני שרי גברתי אני ברחת.

טחול עליה אתמר (שמות ג) של בעליך מעל רגלייך, ועל מטונף דטפה סרווחה, כי המקום אשר אתה עומדים עליו אדמת קדש ה'ו, דא שבת, ועליה אמרת שכינתה פשטתי את כתנתاي אייכאה אלבנה, רחצתי את רגלי אייכאה אטפם (שיר ה), ובגין דא צרייך בר נש שבת לשינוי בלבושין בשרגא במאכלין, וצרייך למשוי מוסיף מהול על הקדש, וכל המוסף מוסיפים ליה נפש יתרה בשבת, וכל הגורע גורעין ליה היה נפש יתרה חם ושלום.

תקונָא תְשׁוּעָה וְאַרְבָּעִין

בראשית ברא אלהים. שואו מרים עינייכם וראו מי ברא אלה (ישעה מלו), מי אלה, הוא אלהים, מי ברא לאלה, ש'או מרים עינייכם דא קריאת שם"ע, ראשית תיבין שמע דמייחדין ישראל לקודשא בריך הוא

פָּעִים, וַתְשַׁכַּח תִּמְןָ מֵי דָאִיהוּ כֵלָא דְחַמְשִׁין אַתּוֹן,
וּבַמְאֵץ צָרִיךְ לִיחְדָּא לִיה בְשָׁחֲרִין, בְהַהוּא דָאַתְמָר בֵּית
(חֶבְקוֹק ג') רֹם יְדֵיהַ נְשָׂא, דָאִיהוּ מָרוֹם, בְגִין דָאִיהוּ
מָרוֹמִים יְשָׁפֹן. וַדְאָז' דְתִמְןָ אָוֶר, וַדְאָ אָוֶר הַפְּכָבִים,
דְבָהּוֹן שְׁכִינַתָּא נְפֻקַת הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (ישעה מ' כו)
הַמוֹצִיא בְמִסְפֵר צָבָאִם, וּבְגִין דָא קְרִיאַת שְׁמָע
בְלִילְיָא, כִּמְהָ דְאוֹקְמוֹת מָאֵרִי מִתְבִּיתִין בִּיצְיאַת
הַפְּכָבִים, עָרָב וּבָקָר צָרִיכִין לִיחְדָּא לְהַעַם מַלְכָא, בְגִין
דְבָעָרָב הִיא בָאָה עַמִּיהָ, וּבָקָר הִיא שָׁבָה לְגִבְיהָ (אסתר
ב' יד), וַדְאָ עָרָב דִּיצָחָק וּבָקָר דָאָבָרָהָם, דְתִמְןָ בְעַלה
בִּינְיִיהָו יְשָׁרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצִיא, דָא הַמוֹצִיא לְחַם מִן הָאָרֶץ, בְגִינָה
אַתְמָר (ישעה לג ט) לְחַמּוֹ גַּתְנָ וּכְוֹ, וְעוֹד הַמוֹצִיא
בְמִסְפֵר צָבָאִם, אַלְיִין רַמְ"ח תִּיְבַין דְקְרִיאַת שְׁמָע, לְכָלָם
בְשָׁם יִקְרָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית ב' ב) וַיִּקְרָא הָאָדָם
שְׁמוֹת וְגֹמֶר, דָא הַהוּא דָאַתְמָר בֵּית (ישעה מד יג) פִתְפָּאָרָת
אָדָם לְשָׁבֵת בֵּית, דִקְרָא שְׁמַהּוּ לְכָל חַיוֹת הַקֹּדֶשׁ וּלְכָל
שְׁרָפִים וְאֹופְנִים וְצָבָא דְלַעַילָא, לְכָל חֵד קִרְאָה לִיה בְשָׁם
יְדִיעָה וּבְדִרְגָא יְדִיעָא, לְאַשְׁתָמֹדָע לְכָל חֵד מַאֲתָר
דָאַתְגַטִיל, פְגֻוָנִי דְנַחֲלִי יִמְאָה דָאַתְחֹרוֹ לְאַתָּר
דָאַתְגַטִילוּ בְשָׁלִיחָותָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (קהלת א' ז) כָל

הנְּגָחִילִים הַוְּלָכִים אֶל הַיָּם וְגֹמֵר, אֶל מָקוֹם שַׁהְגָחִילִים
הַוְּלָכִים שֶׁם הֵם שְׁבִים לְלִכְתָּה, מִאֵתָר דָאָזְלִין תִּפְנוֹן חִזְרִין
בְּשִׁלְחוֹתָא.

מִרְבּוֹב אֲוֹגִים (ישעה מ'כו) דָא כְּתָר עַלְאָה, וְאַמֵּץ כְּחָדָא
חִכְמָה, מַאי כְּחָדָא דִילִיה אִימָא עַלְאָה, אִישׁ לֹא
בְּעֻדָּר אֵיתָו כָּלָלָא דְתִלְתָּה סְפִירָן, מַאי אִישׁ יְהוּ"ה אִישׁ
מְלָחָמָה יְהוּ"ה שְׁמוֹ (שםות ט'גו), אִישׁ אֶ' כְּתָר עַלְאָה יִ'
חִכְמָה שֶׁ שְׁרָשָׂא דָאַלְגָּא דָאֵיתָה אִימָא עַלְאָה תִּשְׁוֹבָה
וְדָאֵי, וְעוֹד מִרְבּוֹב אֲוֹגִים דָא עַמְוִידָא דְאַמְצָעִיתָא, אֲוֹגִים
דִילִיה בְּצָח וְהַזָּד, וְאַמֵּץ כְּחָדָא צְדִיק, אִישׁ לֹא בְּעֻדָּר
יְהוּ"ה אִישׁ מְלָחָמָה, וְהָא אַתָּמָר.

קִם סְבָא בְּתָר טוֹלָא דְרַבִּי שְׁמַעֲוֹן, וְאָמֵר רַבִּי רַבִּי, הָאֵי
קָרָא הַכִּי שְׁמַעְנָא לֵיה, שָׁאוֹ מַרְוָם עִינְגִּיכֶם, שָׁאוֹ
כְּמוֹ שָׁאוֹ יְדִיכֶם קָדְשׁ (תְּהִלִּים קָלְדָב), וְדָא קָדְשׁ יִשְׂרָאֵל
לְיְהוּ"ה רְאֵשִׁית (ירמיה ב'גו), מַרְוָם דִילִיה בְּפָטָר עַלְאָה, מַיִ'
אִימָא עַלְאָה דְבָרָא עַלְמָא בְּאֵלה, מַאֲן אֵלה, אֵלה
רְאֵשִׁי בֵּית אֲבוֹתָם (שםות ו'יד), וְאַיְנוֹ תִּלְתָּה אַבְהָן, הַמּוֹצִיא
בְּמִסְפֵּר צְבָאָם (ישעה מ'כו) אַלְיִין צְבָא הַשְׁמִים דָאַיְנוֹן בְּצָח
וְהַזָּד, מַאי מִסְפֵּר דְלָהּוֹן, אַלְאָ מִסְפֵּר וְחַשְׁבּוֹן דְכָלָא דָא
שְׁכִינְתָּא עַלְאָה, לְכָלָם בְּשָׁם יִקְרָא (שם) דָא שְׁכִינְתָּא
תִּתְּתָא, דָאַתָּמָר לְמִשָּׁה בְּגִינָה (שםות לג'יז) וְאַדְעַךְ (דף פ' ע'א)

בָּשָׁם, מִרְׂבֵּב אֹנוֹגִים (ישעה מ כו), הַהוּא דָאַתְמָר בֵּיה (בראשית מה טז) וַיַּדְגַּאוּ לְרֹוב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְדָא צְדִיק, וְאֵיתָן אֲמִינֵץ כַּח אִיש צְדִיק, כַּח דִילִילָה אִיהִי כַּח דַעֲוֹבָדָא דְבָרָא שְׁבִירָאשִׁית, דָאַתְמָר בָּה (במדבר יד יז) וְעַתָּה יָגַדְלַ נָא כַּח אָדָנֵי, לֹא בְּעַדְרַ מִשְׁכִּינְתָּא לְעַלְמָם, וְהָאֵי וְהָאֵי כֵּלָא קְשׁוֹט, שְׁבָעֵין אַגְּפֵין לְאוֹרְיִיתָא.

אמָר לֵיה סְבָא סְבָא, מִרְׂבֵּב אֹנוֹגִים וְאֲמִינֵץ כַּח תִּמְנָן אָדָם קְדָמָה, תִּמְנָן אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, תִּמְנָן מְשָׁה וְאַהֲרֹן, תִּמְנָן דָוד וְשָׁלָמָה, וְתִרְיֵין עָשָׂר שְׁבָטִין, וּכְלַבְנָה שְׁמַתְיִין דְשַׁתִּין רְבוֹא דִיְשְׁرַיָּל, וְדָכֵל דָרְיִין עַלְאַיִן וְתַתְאַיִן, דָאַתְמָר בָּהּוֹן (דברים בט יד) כִּי אַת אָשָׁר יִשְׁנוּ פֵה עַמְנוּ עוֹמֵד הַיּוֹם וְגֹמֵר, כְּלַהוּ תִּמְנָן, אִישׁ לֹא בְּעַדְרַ לֹא חִסְרַ מִפְּיָהוּ חַד מִחְשָׁבָנָא, כְּגֻוֹנָא דְצָבָא הַשְׁמִים.

וְעוֹד מִרְׂבֵּב אֹנוֹגִים דָא כְהַנָּא, דָאַתְמָר בֵּיה פְהַנָּן אָוֹן, וְאֲמִינֵץ כַּח דָא אֱלֹהִים דָאֵיהִי אִימָא עַלְאָה, דָאַתְלַבְשָׁת בְּגִבּוֹרָה וַיְרָא עַלְמָא בְמִדְתַּת הַדִּין, וַיְגַיֵּן דָא אֵיתָן גַּבּוֹר אֲמִינֵץ כַּח, אִישׁ לֹא בְּעַדְרַ דָא יַעֲקֹב, דָאַתְמָר בֵּיה (בראשית כה כו) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תִּמְמָה, מָה דָאַתְמָר בְתִלְתַּת אַלְיִין, אַתְמָר בְתִלְתַּת עַלְאַיִן, וְאַתְמָר בְתִלְתַּת תַּתְאַיִן, מִסְפֵּר דְכַלְהוּ שְׁכִינְתָּא אֵיהִי מִסְפֵּר הַיּוֹם.

תקונא חמישין

בְּרִאשֵׁית בָּרָא אֱלֹהִים, פֶתַח רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמֵר, שֶׁאוֹ
מִרְומֵם עִינֵיכֶם וְרָאוּ מֵי בָרָא אֱלֹהִים (בראשית כה כז),
רָאשֵׁי תִּיבִין שֶׁאוֹ מִרְומֵם עִינֵיכֶם שְׁחִירַת מִנְחָה
עֲרֵבִית, תִּלְתְ צְלוֹתִין, עַלְיִיהוֹ אָתַמֵּר (איוב לג בט) הַן כָל
אֱלֹהִים יִפְעַל אַל פְעָמִים שֶׁלֶשׁ עַם גָּבָר, בְגִין דָאִינוּן
מִרְכְּבָה דְתִלְתְ אַבָּהּוֹן, וְעַלְיִיהוֹ אָתַמֵּר (בראשית ב ד) אֱלֹהִים
תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבָּרָאָם, אֱלֹהִים פִסְלֵת אֶת
הַרְאָשׁוֹגִים, אֱלֹהִים וְדָאִי פִסְלֵל לְקָדְמָאֵין דָאָמָרוֹ (שמות לב ד)
אֱלֹהִים אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל, דָאָבּוֹן תּוֹלְדִין דְתָהָف, דְאַתְרָמִין
בְּרִאשֵׁי תִּבִין תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ תָהָו, וְאִינוּן
חַמֵשׁ מִיּוֹנֵין דְאָתַמֵּר בְּהֻוּן בָה' בְּרָאָם, וְאִינוּן עַמְלָקִים
גְבוֹרִים נְפִילִים עֲנָקִים רְפָאִים, וּבְגִין דָא טְרַחַת ה'
בְגִינִיָּהוּ בְגִין דְבָה' בְּרָאָם ה' דָא בָרָהָם, וְעַלְהָ אָתַמֵּר
(ישועה מה יח) לֹא תָהוּ בָרָה לְמִיתָב בִּגְיִיהוּ, לְשִׁבְתָ יָצָרָה
לְמַעְבָד יִשּׁוֹבָא מַגִּיהוּ.

וּבְגִין הָאֵי ה', אֱלֹהִים דָאִינוּן תִּלְתְ אַבָּהּוֹן תְקִינוּ תִּלְתְ
צְלוֹתִין, לְנַחֲתָא בְּהֻוּן לְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
לְסַלְקָא לְשִׁבְגִּנְתָא בְּהֻוּן דָאֵיהִי ה' זְעִירָא, דְעַמְוֹדָא
דָאֵמְצַעַתָא אֵיהִו גּוֹפָא, וְתִרְיָין הַרְוֹעִין דִילִילָה יִמְינָא
וְשִׁמְאָלָא, דְבָהָוּ אֲחִיד בָה, וְעַל גּוֹפָא אַסְתַּלְקָת, וּמְאָן

סְלִיק לְה עַל גּוֹפָא מֵי אִימָא עַלְאהָ, מֵי בָּרָא אַלְהָ, וּכְדָ סְלִיקת סְלִיקין עַמָּה כָּל צְבָא דְלַעֲילָא, הַדָּא הוּא דְכִתְיב (שם מ'כו) הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּר צְבָאמָם, וְכָל יִשְׂרָאֵל דְאִינּוֹן שְׁתִּין רְבּוֹא מִתְּחִסִּין בְצָבָא דְלַעֲילָא, לְכָלָם בְשָׁם יִקְרָא, כְלָהו אַתְּקָרִיאוּ עַל שֵׁם צְבָא דְלַעֲילָא, אִישׁ לֹא גַעֲדר מְחוּשָׁבָנוּ.

וְשְׁכִינַתָּא בְגָלוּתָא בְזָמְנָא דְאִיהוּ מְרֻחָקָא בְעַלְהָ מִינָה, לְזָמְנִין אַתְּפְרִגְסָת עַל יָדִי שְׁלִיחָה, לְזָמְנִין עַל יָדִי אָבָהוּ, לְזָמְנִין עַל יָדִי אִימָא, לְזָמְנִין עַל יָדִי אָבָא, לְזָמְנִין עַל יָדִי בָנִין, לְזָמְנִין עַל יָדִי דְצִדְקָה, וְכָלָא יִהְיֶה בְעַלְהָ דְאִיהוּ וּ, אִיהוּ בֵין אָבָא וְאִימָא בֵן יְהָה, וּכְדָ אִיהוּ בֵין אָבָא וְאִימָא, נְחִית לָה פְרִגְסָה עַל יָדִי אָבָא וְאִימָא, וּכְדָ נְחִית בֵין תְּרִין דְרוֹעִין דְאִית בְהֹן שִׁית פְרִקְיָן, נְחִית לָה פְרִגְסָה בְתְרִין דְרוֹעִין, וּכְדָ נְחִית בְגּוֹפָא דְאִיהוּ יַעֲקֹב, נְחִית לָה מְזוֹגָא עַל יְדֵיהָ, וּכְדָ נְחִית בְתְרִין שַׁוְקִין דְאִינּוֹן (שיר ה טו) שַׁוְקִין עַמּוֹדי שְׁשָׁ דְאִית בְהֹן וּ, פְרִקְיָן, נְחִית לָה מְזוֹגָא עַל יְדֵיהָ, וּכְדָ נְחִית בְצִדְקָה נְחִית לָה מְזוֹגָא עַל יְדֵיהָ, וּכְדָ נְחִית בְהָ (ז"ז פ"ע"ב) דְאַתְּחִבר וּ בָהּ, לֹא צָרִיךְ לְנַחַתָּא מְזוֹגָא לָה עַל יְדִי שְׁלִיחָה בְעַלְמָא, אַלְא עַל יְדֵיהָ, וּכְדָ נְפִיקָה בָהּ, אָסְתַּלְקָק עד אֵין סָופָה דְאִיהוּ אָ, מְזוֹגָא דִילָה לֹא

בזכותה תלייא מלטה, ולא בחיים דאייגנון אבא זאימא, ולא בבני דאייבון נצח ויהוד, אלא במזלא תלייא מלטה, וכד נחיתת מאטראה ונחית קודשא בריך הוא לדירא עמה, אמר ביה ובנה אין מזל לישראל, אלא קודשא בריך הוא רכיב על ברו"ב דאייה מטרו"ן ואייה ברו"ה, ומתרגנשת על ידיה, דאייה עבד עולם עבד דיללה, ובזהוא זמנא איהי אתפרגנשת על ידי שליח, וכל דא כפום עוזבידיהון דישראל הבי אתפרגנשת. זפאה איהו מאן דסליק לה לאטרה, ולקדשא בריך הוא לאטריה, דאמיר ביה (ישעה יט א) (הגה יהוה רוכב על עב קל), הגה יהוה יוצא ממקומו (שם כו בא), אמר ליה רבוי אלעזר אבא, וכי יכול בר נש לאחרואה לקודשא בריך הוא לאטריה, אמר ליה אין, פמה דאשכחנא בדוד דאמר (תהלים קלב ד) אם אתה שנת לעיני לעפעפי תנומה עד מצא מקום ליהוה כו', בהזהוא זמנא דבר נש אחרוז ליה לאטריה, מה כתיב ביה ממקומו יפן ברחמיו לעמו, ובמאי חזרין ליה לאטריה, אלא בשלימו דתקינה דתקינו בצלותא, ואוכח דבתר דאמר ממקומו יפן ברחמיו לעמו, אמר המיחדים את שמו ערבע ובקר תמיד בכל יום אומרים פעמים, וαιיגנון ה"ה, דצרייך לאחרואה י לגביה דאייה מקום דלעילא,

וְלֹא חִזְרָא ו' לְגַבֵּי ה' דָאִיהֵי מֶקְומָם דְלִתְתָּא, בְּגַין
דְקִינְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָוְמי דְלָא יְחִזֵּיר לְה' דְלַעֲילָא, עַד
דְיְחִזֵּיר לְה' דְלִתְתָּא, וְרוֹזָא דְמַלָּה לֹא אָבָא בָּעֵיר וְגֻמָּר
הוּשָׁע יא ט) וְהָא אָוְקְמוֹתָה.

תקינה חדר וחתמישין

בְּרָאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, מֵאַי
אַת, אֲלֹא הַכִּי אַוְקְמוֹתָה קְדָמָאֵין, כֹּל אַתִּין
לִרְבּוּיָא, וְדָא אֲת אָוְרִיכִיתָא כְּלִילָא מָא' וְעַד ת', דְבָה
אַתְּבָרִיאוּ שְׁמַיָּא וְאָרָעָא, וְעַד אֶת הַשָּׁמַיִם, שָׁמַיִם דָא
קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (מלכים א ח) וְאַתָּה
תְּשִׁמַּע הַשָּׁמַיִם, וְאַת בַּת זֹיגִיה עַמִּיה, וְאַת דָא צְדִיק
וּבַת זֹיגִיה, הָאָרֶץ מְאֻנָּא דְכַלְחוֹ לְאַפְקָא בָה וְרַעַיָּן
וְאַבְיָין, וְרוֹזָא דְמַלָּה וְכָל שִׁיחַ הַשְׁדָה טָרֵם יְהִי בָּאָרֶץ
וְגֻמָּר (בראשית ב ה).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בָּרִי, רְזוֹא עַלְאהֵה הַכָּא, אָפָעַל גַּב
דְכָלָא אַתְּבָרִי וְאַתְּקָנוּ בְשָׁמָא דִיהוּה, דָאַינְנוּ אַת
הַשָּׁמַיִם, וְרוֹזָא דְמַלָּה יְהֵה בְשָׁמַיִם, וְהֵה בָּאָרֶץ, הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב (תְּהִלִּים צו יא) יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וַתָּגֵל הָאָרֶץ, עַם כָּל
דָא דְכָלָא אַתְּקָנוּ בְדָא אַתְּוֹן, לֹא נְחִית נְבִיעָו מְלַעֲילָא
עַל וְרַעַיָּן וְאַבְיָין דָאַינְנוּ שִׁיחַ הַשְׁדָה דָאִיהֵו צְדִיק,

ויעשב השדה דאייהו עמודא דאמצעיתא, ולמה בגין
דאדם אין, דאייהו יוד ה"א וא"ז ה"א לעבוד את
האדמה.

אמר לייה רבינו אלעזר אבא, שיח מנא לנו דאייהו צדיק,
אמר לייה ברוי ביה תשבח ח"י ט', אייהו כליל
תלת עדרי צאן, דאיובון שרשא דאילבנא, ודא חי
עלמיין, דאייהו אותן באצבא דיליה, צבאות אייהו עמהון,
כליל תלת דרגין לקבל תלת ענפיין דש'.

והא ט' דתלת אbehן איובון, אלא ט' עלאה ענפי
אילבנא, ט' תתאה שרשאי אילנא, ובגין דא וכל
שיח דא צדיק, וכל עשב ע"ב ט' דא יעקב כליל תלת
אbehן, דאיובון ענפי אילנא, וסלקין לשבעין ותרין
שמהן דויסע ויבא ויט, דבהאי שמא אתריאו עשבין
ואילגין דאיובון נשמתין מצדייקיא, והאי עשב עליה
אטמר (תהלים קד יד) ויעשב לעבודת האדם להוציא להם מן
הארץ, לחים אבירים אכל איש (שם עח כו), ואייהו נחמא
דאורייתא. (דף פ"ז ע"א) דאטמר ביה (קהלת ט ז) לך אכל
בשמחה לחה, ואייהו לעבודת האדם, ה' דאדם
דאטמר בה המוציא להם מן הארץ, מי לעבודת
האדם, לית בעבודה הכא אלא צלotta, דאייהי פולחנא
דשכינטא, בעבודת יהו"ה ודאי, וועליה אטמר (תהלים קד גו)

יצא אדם לפعلו ולעבדתו עדי ערָב, יצא אדם לפעלו
 דָא צָלוֹתָא דשְׁחָרִית, ולעבדתו עדי ערָב דָא צָלוֹתָא
 דמְנַחָה, דאתמר בה (בראשית כד טג) ווַיַּצַּחַק לְשׂוֹחֵן בְּשָׁדָה
 לְפָנוֹת עֲרָב.

תקינה תרין וחתמשין

בראשית ברא אלהים אלהים. חמש אתוון בחושבן
 ה', א"ד מן אֱדֹנָי הַכִּי סְלִיק לְחַמְשָׁה, ורזה
 דמליה ויאד יעללה מן הארץ והשקה את כל פנוי האדמה
 (בראשית ב ז), תא חזוי אתערותא צרייכא מהתא לעילא,
 ולבר והשקה את כל פנוי האדמה, והשקה ו' איהו
 שקיוי מעילא לתטא, דאייהו נחל קדומים דאתמשך מן
 מוחא, והכבי צרייך לאתערא אתערותא בקדמיתא
 מיאתטא, ורזה דמליה אשה כי תזריע (ויקרא יב ב) ומיד
 וילדה זכר, נוקבא אֱדֹנָי, דבר יהו"ה, כד אקדימית
 ברתא שליט דכורא ואתעביד יהודוניה, ורזה דמליה
 יהו"ה אֱדֹנָי חיל' (חבקוק ג יט), ועל במותי ידריכני (שם)
 אלין אבָהוּן, למאנץ בנגיגותי (שם) אמא ותרין שוקין,
 מאי חיל' תוקפא דכלא מליעילא, חיל' חיל' י' ודא
 אבא, תוקפא דיליה נביעו דלית לייה סוף.
 אמר רב' אלעזר אבא זה אוקמווה מאר' מתגיתין,

דעד ארבעין יומין יכול לאחזרא נוקבא דכוֹרא,
ואתה פה מדינא לרhami, ואוקמו הוו בגין דעד בען לית
תמן דיוקנאה, דאתמר בית (בראשית ב ז) ווייצר יהו"ה
אליהים, אם כן אמא נטיל שעורא בם, בגין דאייה
שעורא דנקידה דאייה י' טפה, (עורא) דביה אתעיביד
י"ם מ"י, ודאי נחל קדומים דא ו' דאתמשך מן י' (ס"א
ים), והשקה את כל פנוי האדמה, מאי פנוי האדמה, אלא
אלין אנפין דאינון סומק וחור וירוק ואופם, באליין
גונבן בהירה היא מבועא, גונבן אינון מהאי יבשה,
ביבעו בהורא דיליה (ס"א רחילה), דהבי אהו ביבעו
לארעא כבשmeta לゴ甫א, כמה דאיילנא לא מתרבי
אלא במיא, הבי ישראל דאינון עבפני דאיילנא לא
מתרביין אלא בביבעו דאוריתא.

ורזא דמלחה מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן
לבנון (שיר דטו), מעין דא חכמה פתר אהו אמון
מושפלא, דבעא לנטע אילניין בגנטא, אסתבל בכל
גנטא ולא אשכח תמן מבועא דמייא, מה עבד, אמר
אפיק מעין, ולבתר אטע גן, ואתראבי אילנא, בגין דא
מעין גנים, בקדמיתא אדפיר מעין ולבתר גנים, ודא
ג"ז סדרים דאוריתא, וכמה דאית גן לחתתא הבי אית
ג"ז לעילא, והאי מעין אהו במוחא, אילנא גוףא,

עַבְפִין דֵילֶיה דְרוֹעִין וְרָגְלִין, וְנוֹזְלִים מִן לְבָנָן דָא לְבָא
(נ"א לְבָנָה) דָאֵיהִי דְלִיָּת דָלה בְגָלוּתָא, וְעַלְה אֲתָמָר
(במדבר כד ז) יַזֵּל מִים מְדָלִיו.

וַיְלֹזֵן לְבָנֵי נְשָׂא דָלא מְשֻׁתְּדָלִין בָאָרְיִיתָא,
דָאַתְקָרִיאוּ עַצִים יְבָשִׁים דָאַינּוּ עַתִּידִין לְאַתּוֹקְדָא
בְנֹרָא דְגִיהָם, וְלֹאוּ לְמַגְנָא אָמָרוּ מְאֵרִי מְתַגִּיתִין
דָאַינּוּ עַמְלִין וַיְרַתְּיָן גִיהָם, וְאַף עַל גַב דְמַתְרָבִי
אַילְבָא דָאֵיהִו גּוֹפָא דָאָרְיִיתָא, וְלִית לֵיה אִיבָא דָאַינּוּ
פְקִידִין דְעִשָּׂה, מָה כְתִיב בֵיה (דברים כט) רַק עַז אֲשֶׁר תִדַע
כִי לֹא עַז מְאַכֵּל הֵוֹא אָתוֹ תְשִׁחִית וּכְרָת, וּבְגִין דָא
אָמָרוּ מְאֵרִי מְתַגִּיתִין דְלִית מְדָרְשָׁא עַקְר אֶלְאָהַמְעָשָׂה
אֵיהִו עַקְר.